

slag om at optage Telegraphisterne i Eenningsloven og at forbedre deres Stilling, er i Overeensstemmelse med den ifjor afgivne Betænkning. Jeg skal imidlertid henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, at man ifjor udtalte, at man ønskede, „at der ogsaa skæer en Forbedring i de saakaldte Reservetelegraphisters Stilling, saaledes at de af dem, der ere istand til at besørge den fulde Telegraphtjeneste, ganske sættes i Klasse med Telegraphisterne, navnlig ogsaa i Henseende til Eening.“ Da Udvalget nu ikke veed, hvor mange af Reservetelegraphisterne dette gjælder, har man her ikke kunnet stille Forslag i saa Henseende, men maa henstille til den høitærede Finantsminister, om han vil finde sig foranlediget dertil.

Jagd: Den Roes, der unægtelig tilkommer det ærede Udvalg for dets Moderation med Hensyn til at stille Forslag, vilde jeg med endnu rundere Haand have tildeelt det, hvis det slet ikke havde stillet noget Eendringsforslag, thi her er jeg i det Tilfælde at maatte sige, at der ikke er en eneste Linie i Udvalgets Eendringsforslag, som er til Lovforslagets Forbedring. Jeg kjender de Forhold, som her ere Gjenstand for Forhandling, meget noie. Telegraphvæsenet er et nyt Institut, som er etableret ikke blot efter at vi have faaet vor lovgivende Forsamling, men ogsaa efter at de Principer, vi nu efter bedste Evne søge at gjøre gjældende, forlængst ere trængte ud i Landet, saaledes, at de Yngre, der ville indordne sig under og slutte sig til den nyere Tid, ere fuldtvæl bekjendte dermed, og saaledes ogsaa med den Mand, der har staaet i Spidsen for Udviklingen af Telegraphvæsenet lige siden vi fik den electricke Telegraph. Jeg skal her bemærke, og skal sige det med Bestemthed, at Enhver, som kjender hans Virksomhed og som igjennem egen Erfaring har Veilighed til at see, hvorledes han bestyrer denne Institution, vil erkjende, at man ikke i nogen privat Bedrift finder en strengere Stræben efter at gennemføre de hensigtsmæssigste oeconomicke Bestemmelser, som kunne være til det Heles Tarv. Naar det nu maa erkjendes, at han er en Mand af saa særdeles stor Dygtighed i

sit Fag, at jeg med Bestemthed tør paaftaae at der ikke er mange Lænde i Europa, som kunne glæde sig ved en saa overordentlig dygtig og talentfuld Mand som den Mand, der staaer i Spidsen for vort Telegraphvæsen og som med levende Interesse og Liv og sand genial Evne har helliget sit Liv til at løse den Opgave, som er ham stillet — jeg bruger ikke her for stærkt Udtryk, men Udtryk, som jeg ikke alene kjender, men ogsaa vælger med velberaad Hu, fordi de ere paa deres rette Plads her — naar dette maa erkjendes, siger jeg, saa tror jeg ikke, at man forbedrer hans Arbejde ved hist og her at gjøre nogle smaa Eendringer, der ikke medføre væsentlige finansielle Resultater, men dog ere store nok til at bringe Forstyrrelse ind i den Plan, han har lagt. Lader os nu undersøge disse Forslag. Jeg skal forbigaae det første Forslag, vedrørende Telegraphisterne. Dette Forslag har forøvrigt, det indrømmer jeg, ikke nogen væsentlig Betydning. Jeg havde fuldt saa gjerne beholdt Bestemmelsen, som den staaer i Lovforslaget, men det kan for mig ogsaa gjerne staae saaledes, som det ærede Udvalg har foreslaaet. Men jeg gaaer over til §§ 2 og 3, som Udvalget har foreslaaet sammendragne til een Paragraph, som gaaer ud paa, at Bestyreren af Kjøbenhavns Station skal have Pensionberettigelse, og at han saavel som Telegraphingenieurerne og visse af de i den foregaaende Paragraph opførte Assistenten skal have Alderstillæg, hvis Størrelse nærmere angives. Jeg skal tillade mig et Dieblit at undersøge, hvilken naturlig Begrundelse der maatte være til at stille dette Eendringsforslag. De to Mænd, man da først møder, ere Telegraphingenieurerne. Naar man da undersøger disse Mænds Stilling, ikke efter deres Gage, men efter Betydningen af deres Forretninger, og den oeconomicke Betydning, deres Virksomhed har for Statskassen, saa vil man forbauses over den lave Eønning, de staae paa. Det er allerede over 12 Aar siden, at jeg var beredvillig til at give den Ene af disse Mænd en meget betydeligere Eøn for at træde i min Tjeneste, end den, de nu have i Statens Tjeneste, efter at de først i mange Aar have arbejdet i Udlandet og der erhvervet sig de Indsigter og